

Delftse Archeologische Notitie 83

Staalweg 1, Delft

Een verkennend booronderzoek

Jean Paul Bakx

Archeologie

Delft

Gedownload op: 12-03-2018 (14:39)

Door: Dyon Aldenhoven (d.aldenhoven@novafarm.nl)

Delftse Archeologische Notitie 83

Staalweg 1, Delft

Een verkennend booronderzoek

Jean Paul Bakx

Opdrachtgever:	Gemeente Delft, afdeling Vastgoed
Contactpersoon:	Dhr. H. Augustinus
Bevoegde overheid:	Gemeente Delft
Beheer documentatie:	Gemeente Delft
Type onderzoek:	Verkennd booronderzoek (IVO-O)
Periode van uitvoer:	10 augustus 2015
Aanleiding:	Herontwikkeling terrein Staalweg 1
Locatie:	Staalweg 1, Delft
Coördinaten:	85486 / 447587
Onderzoeksmeldingsnr:	3296322100
Projectcode:	DBI66
Projectleider:	drs. J.P. Bakx
Projectmedewerkers:	drs. J. van Horssen
Status:	Definitieve versie, 16 september 2015
Autorisatie:	

Drs. S.H. Jongma

ISSN: 1879-9590
© 2015 Archeologie Delft

Archeologie
Delft

Postbus 78
2600 ME Delft
015-2602358
archeologie@delft.nl
www.archeologie-delft.nl

Samenvatting

De gemeente Delft heeft het voornemen om de locatie Staalweg 1 te herontwikkelen. Op basis van het bureauonderzoek is geadviseerd om het deel met als toponiem 'de Stille Putten' een hoge verwachting voor het aantreffen van resten van dit gemeentelijk recycle-depot mee te geven en deze verwachting door middel van een inventariserend veldonderzoek met grondboringen te toetsen.

Op 10 augustus 2015 heeft Archeologie Delft dit onderzoek uitgevoerd. Uit het booronderzoek is gebleken dat de natuurlijke bodemopbouw is verstoord en dat de archeologische resten en/of lagen ook zijn verstoord. Dit geldt met name voor de natuurlijke ondergrond. Tijdens het onderzoek zijn archeologische resten/lagen aangetroffen die kunnen worden geïnterpreteerd als restanten van het gemeentelijk recycle-depot. Het booronderzoek kan echter niet afdoende uitsluitsel geven over de mate van verstoring van de archeologische resten. Wel kan er een goede uitspraak worden gedaan over de diepteligging van de archeologische resten en/of lagen. Gelet op de unieke waarde van het historische terrein 'de Stille Putten' voor Delft en, omdat nu voorhand niet (volledig) kan worden ingeschat wat de mate van verstoring is, wordt geadviseerd vervolgonderzoek plaats te laten vinden als de archeologische resten worden aangetast door bodemingrepen.

Gelet op de vastgestelde bodemverstoring wordt een vrijstellingsgrens geadviseerd van 1,10 m –NAP. Tot deze diepte mag de bodem worden verstoord zonder dat hiervoor nader archeologisch onderzoek hoeft plaats te vinden. Als er diepere bodemverstoringen worden gepland dan zou het plan opnieuw ter toetsing moeten worden voorgelegd aan het bevoegd gezag. Indien vervolgonderzoek wordt vereist, zal dat in eerste instantie plaatsvinden in de vorm van Inventariserend Veldonderzoek door middel van proefsleuven.

Inhoudsopgave

3	Samenvatting
7	1 Inleiding
	1.1 Aanleiding
	1.2 Plangebied
	1.3 Beleidskader
	1.4 Beleidskaart
	1.5 Bestemmingsplan
11	2 Bureauonderzoek
	2.1 Methoden
	2.2 Geologie
	2.3 Historische gegevens
	2.4 Archeologisch onderzoek
17	3 Conclusie en aanbevelingen
	3.1 Gespecificeerde archeologische verwachting
	3.2 Verstoring van de archeologie door jongere bodemingrepen
	3.3 Advies
19	Gebruikte afkortingen
19	Bibliografie
20	Lijst van afbeeldingen

1 Inleiding

1.1 Kader en doelstelling

De gemeente Delft heeft het voornemen om de locatie Staalweg 1 te herontwikkelen, waarbij de huidige bebouwing en bodemverharding worden verwijderd en er nieuwe woningen en bedrijven op het terrein zullen worden gevestigd. Ook zal een deel van het terrein moeten worden gesaneerd.

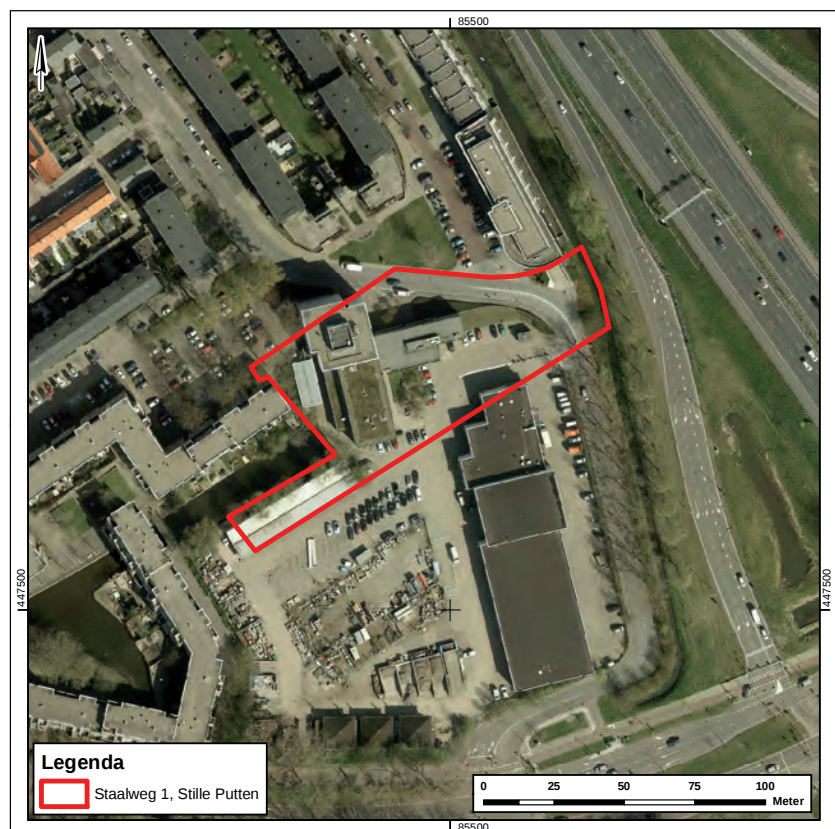
Aangezien het op voorhand niet uit te sluiten is dat er bij deze ontwikkelingen archeologische resten verstoord worden, is Archeologie Delft gevraagd een archeologische bureauonderzoek op te stellen.¹

Uit dit onderzoek is gebleken dat een groot deel van het plangebied een lage verwachting heeft voor het aantreffen van bewoningssporen uit de Romeinse tijd, Vroege- en Late Middeleeuwen. Voor een strook in het noordelijke deel van het plangebied geldt echter een hoge verwachting voor het aantreffen van resten van 'de Stille Putten', het gemeentelijk recycle-depot dat vanaf 1550 in gebruik was en waar onder andere compostering plaatsvond.

Archeologie Delft heeft geadviseerd om de verwachting in dit deel van het plangebied te toetsen door middel van een verkennend booronderzoek. Voor de overige delen van het plangebied is geen vervolgonderzoek geadviseerd. Dit advies is door de archeologisch adviseur van de gemeente Delft bekrachtigd.

De afdeling Vastgoed van de gemeente Delft heeft Archeologie Delft gevraagd dit verkennend booronderzoek uit te voeren om de archeologische verwach-

¹ Penning 2015.

Afbeelding 1: de ligging het plangebied op een luchtfoto (bron: gemeente Delft).

ting te toetsen. Daarbij kan door middel van het booronderzoek worden vastgesteld of eventuele (onbekende) verstoringen van de bodem de archeologische resten van het recycle-depot uit de Nieuwe tijd hebben aangetast.

1.2 Plangebied

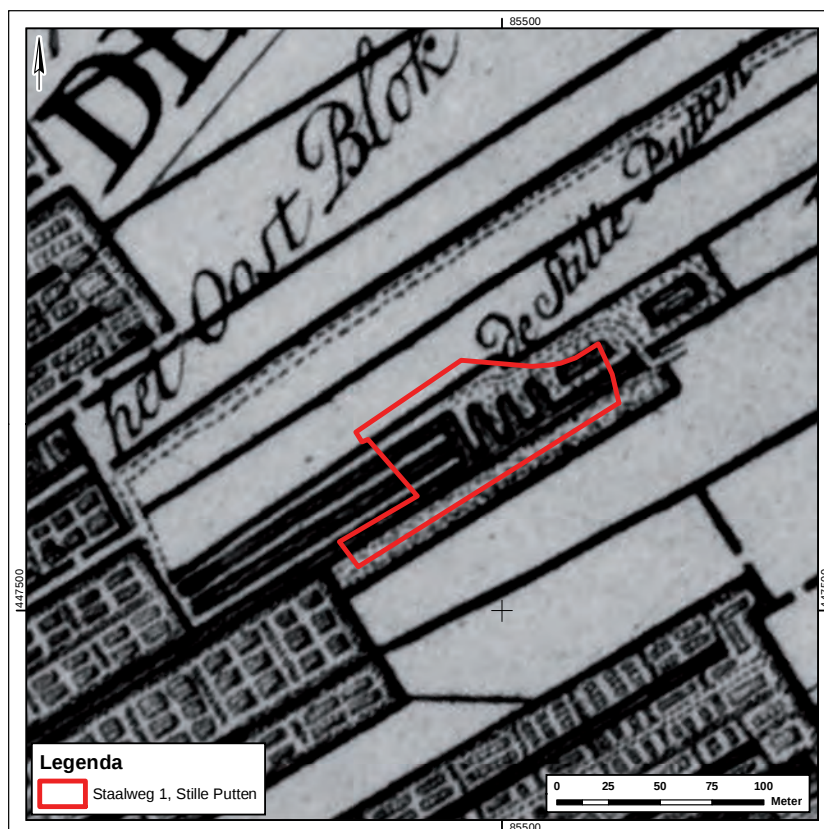
Het plangebied bestaat uit een terrein aan de Staalweg en ligt in de gemeente Delft (afbeelding 1). Het staat afgebeeld op kaartblad 37e van de topografische kaart van Nederland en heeft als centrumcoördinaat 85486 / 447587. Het plangebied wordt in het noorden en oosten begrensd door de Staalweg, in het zuiden door de gemeentewerf en de gebouwen van Avalex en in het westen door het water van de Scheislout en de bebouwing langs de weg Stille Putten. Het oppervlakte van het plangebied meet circa 6000 m².

1.3 Relevante gegevens uit het bureauonderzoek en advies²

Op de oudste gedetailleerde kaart van het plangebied, de kaart van Kruikius uit 1712, is te zien dat het plangebied in die tijd nog onbebouwd is (afbeelding 2). Het meest noordelijke deel en de zuidelijke helft worden gebruikt voor agrarische doeleinden. Daartussenin ligt een perceel met het toponiem 'de Stille Putten'. Dit perceel heeft vanaf 1550 dienst gedaan als gemeentelijk recycle-depot, waar organisch afval, baggerslib en uitwerpselen in grote gegraven kuilen (putten) werden verwerkt tot compost.³ Deze kuilen, die lagen ten noorden van de Scheislout, zijn in de loop der jaren een aantal keer opnieuw uitgegraven en uitgebreid. Op afbeeldingen uit de eerste helft van de 20^e eeuw is te zien dat de putten bestaan uit grote betonnen bakken. Mogelijk zijn de oudste kuilen door de aanleg van de betonnen putten verdwenen. Vanaf de 20^e eeuw is het terrein ook gebruikt voor andere vormen van afvalverwerking en werd er ook niet composteerbaar materiaal verwerkt.

² Penning 2015.

³ Annema, 1992; Van den berg 1998.

Afbeelding 2: het plangebied, (globaal) geprojecteerd op de kaart van Kruikius uit 1712.

Voor het onderhavige deel van het totale plangebied Staalweg 1 geldt een hoge verwachting voor het aantreffen van resten van 'de Stille Putten', het gemeentelijk recycle-depot. Net zoals dat voor de rest van het totale plangebied geldt, zal ook hier een deel zijn verstoord als gevolg van de aanleg van gebouwen, kabels, leidingen en riolering. Ook recentelijk aangelegde putten voor compostering hebben oudere voorgangers mogelijk verstoord.

Vanwege de hoge verwachting is voor deze zone geadviseerd om een verkennend booronderzoek te laten uitvoeren. Gelet op de omvang van 0,6 ha zijn 6 boringen afdoende. Het doel van het onderzoek is bepalen of in de bodem mogelijk nog resten aanwezig zijn van 'de Stille Putten' of dat deze door recentere ontwikkelingen verdwenen zijn. Indien er nog resten aanwezig zijn, dient bepaald te worden wat de omvang, diepte, aard, datering en kwaliteit van de vindplaats is.

De boringen dienen tot in de ongeroerde, natuurlijke ondergrond te worden gezet. Ook dient er tenminste 1 controleboring tot 4 meter diepte te worden gezet.

1.4 Richtlijnen

Het onderzoek is uitgevoerd volgens de eisen zoals deze zijn opgesteld in de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA), versie 3.3, van de Stichting Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodembeheer (SIKB; <http://www.sikb.nl>).

2 Veldonderzoek

2.1 Onderzoeksmethoden

Het veldonderzoek bestond uit een verkennend booronderzoek (afbeelding 3). Met behulp van grondboringen kan de bodem worden onderzocht op de aanwezigheid van archeologisch materiaal. Booronderzoek biedt tevens de mogelijkheid de stratigrafische positie van de grondlagen met archeologische vondsten nauwkeurig te bepalen, zodat de dikte van een eventueel archeologisch niveau en de diepte waarop de archeologische sporen te verwachten zijn, kan worden bepaald. Bovendien is het met een booronderzoek mogelijk de geologische bodemopbouw in kaart te brengen en de door de mens en natuurlijke bodemerosie ontstane verstoringen van de bodem vast te stellen.

De locatie van de boringen is van te voren bepaald op basis van modern kaartmateriaal. Bij onderhavig onderzoek was het voornamelijk van belang om te documenteren of er ophogingslagen en vondstlagen aanwezig zijn en of de bodem verstoord is. De boringen zijn verspreid over het plangebied gezet, waarbij de boringen minimaal tot in de ongeroerde, natuurlijke bodem dienden te reiken. Ten minste één boring zou ter controle van de diepere ondergrond minimaal tot 4,0 m –mv moeten worden gezet.

De boorprofielen zijn beschreven in een hiervoor ontwikkeld computerprogramma. Dit is gedaan volgens de Archeologische Standaard Boorbeschrijvingsmethode, samengesteld door de Stichting Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodembeheer (SIKB).⁴ Hierbij worden onder andere de textuur van de bodemlagen, de kleur en de diepte genoteerd. Bovendien worden de eventuele archeologische indicatoren (scherven, bot, steen, houtskool etc.) vermeld. Andere aanwijzingen voor de aanwezigheid van oude bewoning, zoals in de grond aanwezige fosfaten, zijn ook gedocumenteerd. De exacte locatie van alle boringen werd tot op één meter nauwkeurig vastgelegd met behulp van een GPS.

Voor dit onderzoek zijn de volgende onderzoeksvragen opgesteld:

- Hoe ziet de stratigrafie van het plangebied er uit en is de bodemopbouw intact?
- Zijn er aanwijzingen voor archeologische vindplaatsen binnen het plangebied, en zo ja, wat is de diepteligging, stratigrafische positie en omvang van

⁴ Bosch et al. 2006.

Afbeelding 3: uitvoering van het onderzoek.

de vindplaats(en)?

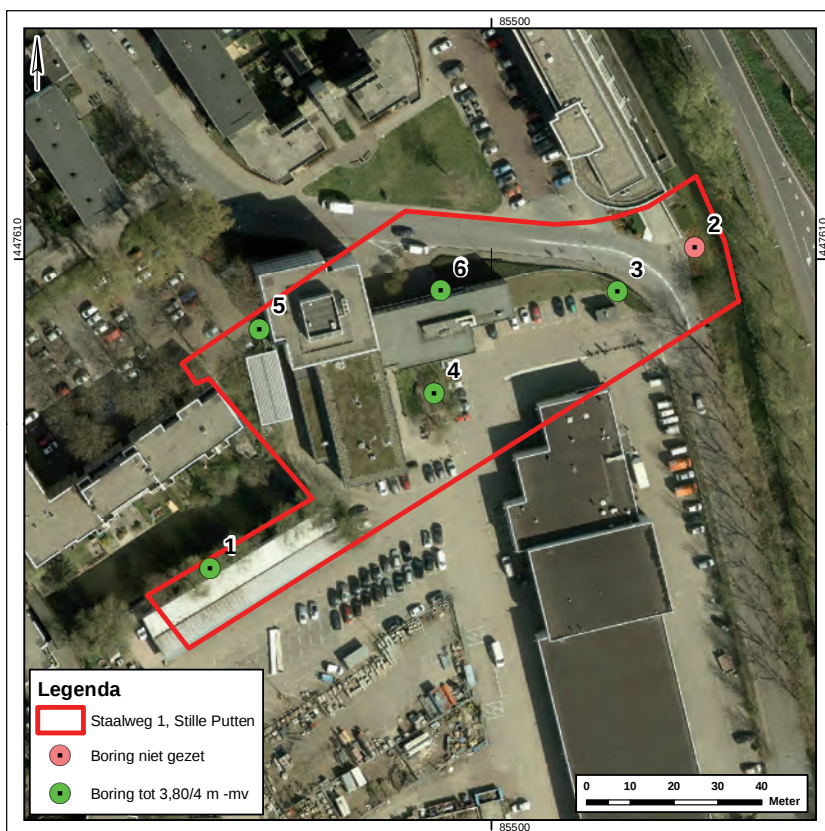
- Wat is het advies ten aanzien van eventueel archeologisch vervolgonderzoek?

2.2 Resultaten veldwerk

Aanvankelijk waren er zes boringen gepland, waarvan er uiteindelijk vijf konden worden gezet (afbeelding 4, bijlage 1). De vooraf geplande boring nummer 2 kon vanwege kabels en leidingen en ondoordringbare obstakels niet worden gezet. Net zoals bij andere boringen zijn er meerdere pogingen gedaan om tot een succesvolle boring te komen. Aangezien het terrein is opgehoogd zijn alle boringen tot minimaal 3,8 m -mv gezet.

Uit het booronderzoek is gebleken dat het terrein tenminste 1,5 m tot 3,1 m -mv is geëgaliseerd dan wel opgehoogd. In alle boringen is de ongestoorde, natuurlijke ondergrond aangeboord. De top van deze laag bevindt zich tussen 2,05 en 3,25 -NAP, waarbij kan worden gesteld dat hoe meer er sprake is van egalisatie dan wel ophoging, hoe meer de top van de natuurlijke ondergrond is verstoord. Hoeveel er precies van de oorspronkelijke top van de bodem is verstoord, is onduidelijk. Op basis van het NAP van het huidige maaiveld direct ten oosten van de Rijksweg A13 (circa 1,0 -NAP, achter de IKEA) kan worden gesteld dat minimaal 1 m tot 2,25 m van deze oorspronkelijke top is verdwenen en later is opgehoogd met zand.

Uit de boringen is gebleken dat de bodemopbouw van het plangebied bestaat uit een recente ophogingslaag, bestaande uit een 40 cm dikke bouwvoor van grijsbruin zand met daaronder het hierboven genoemde opgebrachte zandpakket. Hieronder is in vier van de vijf boringen een 15 tot 85 cm dik, archeologisch ophogingspakket aangeboord dat bestaat uit sterk siltige, sterk humeuze, grijsbruine tot bruinzwarte klei. Deze laag heeft kenmerken van beer

Afbeelding 4: de boorlocaties ten opzichte van de huidige topografie.

en bevatte vondstmateriaal in de vorm van puinresten, steenkool en dierlijk bot. Gelet op de bruinzwarte kleur en patina van het bot gaat het om oud bot. Onder deze laag bevinden zich de eerste natuurlijke afzettingen, bestaande uit sterk en uiterst siltige klei, al dan niet met zandlaagjes en zwak tot matig siltig zand, al dan niet met kleilaagjes. Zowel in de klei- als zandafzettingen is gruis van mariene schelpen waargenomen. Beide lagen zijn geulafzettingen van de Gantel Laag van het Laagpakket van Walcheren. Volgens de (globale) geologische kaart van Delft ligt deze locatie circa 300 m verwijderd van een tak van de Gantelgeul en worden ter hoogte van het plangebied geen geulafzettingen verwacht. De samenstelling van de afzettingen doet echter anders vermoeden.

Ter hoogte van de boringen 1 en 6 reikt de archeologische laag met beerkenmerken en archeologische indicatoren beduidend minder diep dan ter hoogte van de boringen 3 en 5.⁵ Hier begint de laag pas, daar waar die bij de boringen 1 en 6 ophoudt. De enige verklaring voor dit verschil lijkt het gegeven dat de laag vermoedelijk een spoor is. Op basis van de samenstelling van de laag én de bekende verwachting van het plangebied kan het hier gaan om de zogenaamde putten waarin de beer met het stadsafval werd gedeponeerd voor recycling. Dit is echter op basis van het booronderzoek niet met zekerheid te stellen.

In boring 4 is de laag helemaal niet meer aangetroffen. Dit kan vermoedelijk worden verklaard door de mogelijkheid dat deze boring in het verlengde van de huidige Scheislout is gezet, die destijds nog doorliep tot aan de Rijksweg A13.

Bij gebrek aan een oude bouwvoor kan worden gesteld dat ook deze ophooglaag is verstoord door de egalisatie en ophoging van het terrein in subrecente periode. Hoeveel van het mogelijk archeologische pakket is verdwenen is onduidelijk.

2.4 Beantwoording van de onderzoeksvragen

In deze paragraaf worden de voor dit onderzoek opgestelde onderzoeksvragen beantwoord.

Hoe ziet de stratigrafie van het plangebied er uit en is de bodemopbouw intact?

De bodem binnen het plangebied is grotendeels verstoord. Op basis van een vergelijking met het NAP van het maaiveld uit de directe omgeving kan worden gesteld dat minimaal 1 tot 2 m van het oorspronkelijke maaiveld is verdwenen. Dit is aangevuld met een dik zandpakket. Daaronder is in vier van de vijf boringen een archeologische laag aangetroffen die zeer waarschijnlijk kan worden gerelateerd aan de functie van het terrein dat vanaf circa 1550 dienst deed als afvalverwerkingslocatie met als toponiem 'de Stille Putten'.

Onder deze laag is tussen 2,05 en 3,25 m -NAP de natuurlijke ondergrond aangeboord. Dit natuurlijke pakket bestaat uit geulafzettingen van de Gantel Laag van het Laagpakket van Walcheren die zich kenmerken als afwisselende lagen van uiterst siltige klei met zandlaagjes en matig siltig zand met kleibandjes. In beide lagen is ook marien schelpengruis aangetroffen.

Zijn er aanwijzingen voor archeologische vindplaatsen binnen het plangebied, en zo ja, wat is de diepteligging, stratigrafische positie en omvang van de vindplaats(en)?

In vier van de vijf boringen is tussen 1,36 en 2,94 m -NAP, een 15 tot 85 cm dik, archeologisch ophogingspakket aangeboord dat bestaat uit sterk siltige, sterk humeuze, grijsbruine tot bruinzwarte klei. Deze laag heeft kenmerken van beer en bevatte enkele vondsten in de vorm van puinresten, steenkool en dierlijk bot.

Deze laag bevindt zich onder een subrecent ophogingspakket van zand en

⁵ -2,05 en -2,21 ten opzichte van -2,92 en -2,94.

is gelegen op de natuurlijke afzettingen van het Laagpakket van Walcheren. Ter hoogte van boring 4 is de laag niet aangetroffen, wat vermoedelijk samenvalt met de locatie van het voormalige verlengde deel van de Scheislout dat met zand is opgevuld.

Gelet op het grote verschil in diepteligging van de laag tussen de verschillende boringen wordt verondersteld dat ter hoogte van twee boringen de laag is aangetroffen in een mogelijk spoor. Dit is echter op basis van het booronderzoek niet met zekerheid te stellen.

Wat is het advies ten aanzien van eventueel archeologisch vervolgonderzoek?

Hoewel de aard van de aangetroffen resten onduidelijk is, is er wel sprake van een archeologische vindplaats. Daarmee is de verwachting uit het bureauonderzoek bevestigd.

Uit het booronderzoek is gebleken dat de natuurlijke bodemopbouw is verstoord en dat de archeologische resten en/of lagen ook zijn verstoord. Het onderzoek kan echter niet afdoende uitsluitsel geven over de mate van verstoring van de archeologische resten. Wel kan er een goede uitspraak worden gedaan over de diepteligging van de archeologische resten en/of lagen.

Gelet op de unieke waarde van het historische terrein 'de Stille Putten' voor Delft en, omdat nu voorhand niet (volledig) kan worden ingeschat wat de mate van verstoring is, wordt geadviseerd vervolgonderzoek plaats te laten vinden als de archeologische resten worden aangetast door bodemingrepen. Het hoogste punt waarop de archeologische resten/lagen zijn aangetroffen, is op 1,90 m –maai veld (=1,40 m –NAP). Met een standaard aangehouden marge van 30 cm wordt geadviseerd om een vrijstellingsgrens van 1,60 m –maai veld (=1,10 m –NAP) te handteren.

Tot 1,10 m –NAP mag de bodem worden verstoord zonder dat hiervoor nader archeologisch onderzoek hoeft plaats te vinden. Als er diepere bodemverstoringen worden gepland (hieronder vallen ook eventuele bodemsanereringen), dan moet het plan opnieuw ter toetsing worden voorgelegd aan het bevoegd gezag (M. Kerkhof, mkerkhof@delft.nl, 06-53988767). Indien er vervolgonderzoek wordt vereist zal dat in eerste instantie plaatsvinden in de vorm van Inventariserend Veldonderzoek middels Proefsleuven (IVO-P). Op basis van de uitkomsten van dit IVO-P worden dan de vervolgstappen bepaald.

3 Conclusies en aanbevelingen

3.1 Conclusie

De bodem binnen het plangebied is grotendeels verstoord. Deze verstoring is enerzijds veroorzaakt door activiteiten die in verband gebracht kunnen worden met het gemeentelijk recycle-depot dat vanaf 1550 hier in gebruik was. Daarnaast is het terrein in sub-recente tijden geëgaliseerd en opgehoogd met zand.

De laag die in relatie tot het oude gemeentelijke recycle-depot kan worden gezien is eveneens door deze laatste verstoring aangetast. Desondanks is een gedeelte bewaard gebleven, waaronder delen in mogelijke sporen van de zogenaamde 'putten'.

3.2 Advies voor vervolgonderzoek

Het doel van het onderzoek is te toetsen of er nog resten van de verwachte vindplaats 'de Stille Putten' aanwezig zijn. Tijdens het onderzoek is een archeologische laag aangetroffen die kan worden geïnterpreteerd als zijnde een restant van deze vindplaats. Uit de boringen is wel gebleken dat ook de top van deze laag is verstoord door latere egalisatie en ophoging van het terrein.

Hoewel de aard van de aangetroffen resten onduidelijk is, is er wel sprake van een archeologische vindplaats. Daarmee is de verwachting uit het bureauonderzoek bevestigd.

Uit het booronderzoek is gebleken dat de natuurlijke bodemopbouw is verstoord en dat de archeologische resten en/of lagen ook zijn verstoord. Het onderzoek kan echter niet afdoende uitsluitsel geven over de mate van verstoring van de archeologische resten. Wel kan er een goede uitspraak worden gedaan over de diepteligging van de archeologische resten en/of lagen.

Gelet op de unieke waarde van het historische terrein 'de Stille Putten' voor Delft en, omdat nu voorhand niet (volledig) kan worden ingeschat wat de mate van verstoring is, wordt geadviseerd vervolgonderzoek plaats te laten vinden als de archeologische resten worden aangetast door bodemingrepen.

Het hoogste punt waarop de archeologische resten/lagen zijn aangetroffen, is op 1,90 cm – maaiveld (= 1,40 m – NAP). Met een standaard aangehouden marge van 30 cm wordt geadviseerd om een vrijstellingsgrens van 1,60 m – maaiveld (= 1,10 m – NAP) te handteren.

Tot 1,10 m – NAP mag de bodem worden verstoord zonder dat hiervoor nader archeologisch onderzoek hoeft plaats te vinden. Als er diepere bodemverstoringen worden gepland (hieronder vallen ook eventuele bodemsaneringen), dan moet het plan opnieuw ter toetsing worden voorgelegd aan het bevoegd gezag (M. Kerkhof, mkerkhof@delft.nl, 06-53988767). Indien er vervolgonderzoek wordt vereist zal dat in eerste instantie plaatsvinden in de vorm van Inventariserend Veldonderzoek middels Proefsleuven (IVO-P). Op basis van de uitkomsten van dit IVO-P worden dan de vervolgstappen bepaald.

Gebruikte afkortingen

DAN *Delftse Archeologische Notities*

Literatuur

Annema, W., 1992: De diensten van het algemeen nut, in: J.W.L. Hilkhuijsen (red.), 1992: De stad Delft. Cultuur en Maatschappij van 1813 tot 1914, Delft, 101-102.

Berg, W.G.T. van den, 1998: 125 jaar gemeente reiniging Delft, Delft.

Kruikius, N. & J. Kruikius, 1977 (1712): 't Hooge heemraedschap van Delflant met alle de steden, dorpen en ambachten, Alphen aan den Rijn.

Paans, M., E.J. Bult, J.M. Groen & C. Gutjahr, 2004: Archeologisch-Geologische kaart van de gemeente Delft, Delft.

Penning, B., 2015: Staalweg I, Delft. Een archeologisch bureauonderzoek, DAN 78.

Overzicht van afbeeldingen en bijlagen

Afbeelding 1 (blz. 7)

De ligging van het plangebied op de luchtfoto van Delft (bron: gemeente Delft).

Afbeelding 2 (blz. 8)

Het plangebied, (globaal) geprojecteerd op de kaart van Kruikius uit 1712.

Afbeelding 3 (blz. 11)

Uitvoering van het onderzoek.

Afbeelding 4 (blz. 12)

De boorlocaties.

Bijlage 1 (blz. 19)

Boorbeschrijvingen.

Bijlage 1 Boorbeschrijvingen

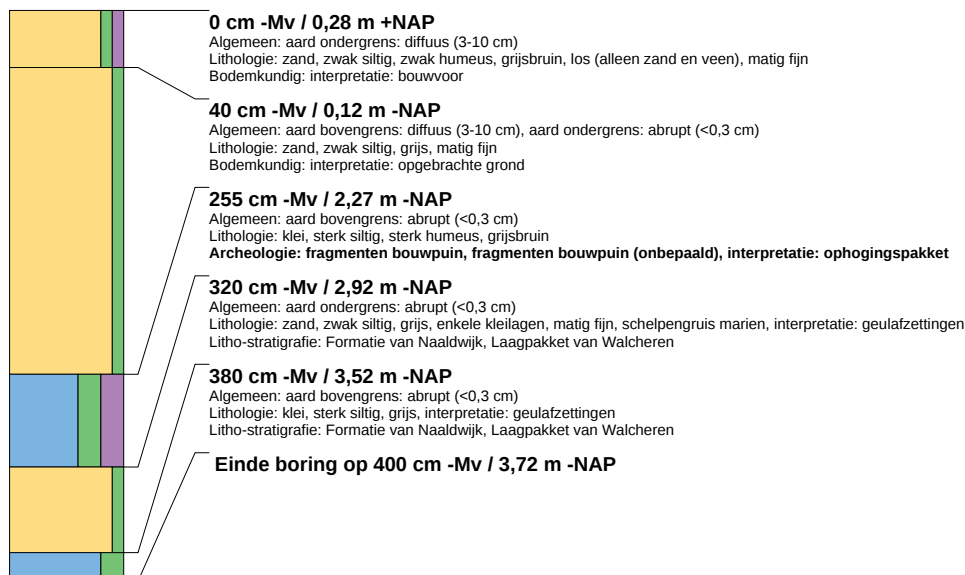
boring: DB166-1

beschrijver: JPB, datum: 10-8-2015, X: 85.429, Y: 447.535, precisie locatie: 1 m, coördinaatsysteem: Rijksdriehoeksmeting, kaartblad: 37E, hoogte: 0,54, precisie hoogte: 1 cm, referentievlak: Normaal Amsterdams Peil, methode hoogtebepaling: AHN bestand, boortype: Edelman-7 en guts-3 cm, doel boring: archeologie - kartering, landgebruik: plantsoen, vondstzichtbaarheid: slecht, provincie: Zuid-Holland, gemeente: Delft, opdrachtgever: Gemeente Delft Vastgoed, uitvoerder: Archeologie Delft

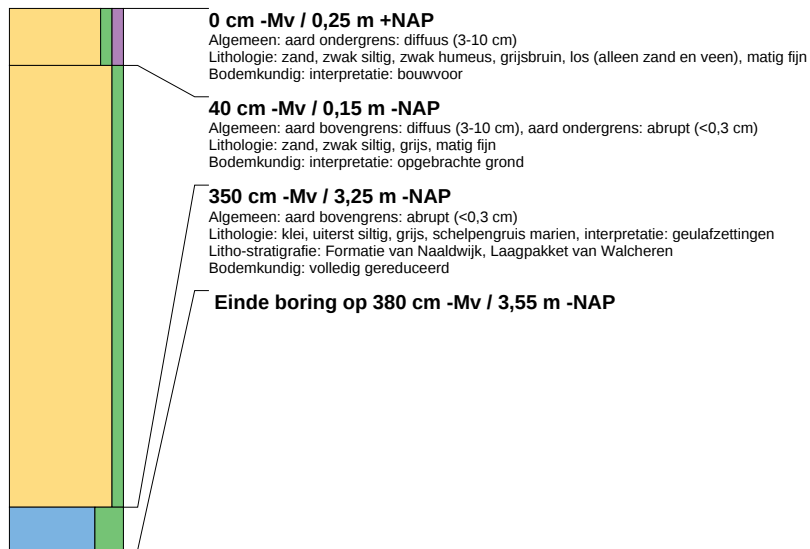
boring: DB166-3

beschrijver: JPB, datum: 10-8-2015, X: 85.524, Y: 447.604, precisie locatie: 1 m, coördinaatsysteem: Rijksdriehoeksmeting, kaartblad: 37E, hoogte: 0,28, precisie hoogte: 1 cm, referentievlak: Normaal Amsterdams Peil, methode hoogtebepaling: AHN bestand, boortype: Edelman-7 en guts-3 cm, doel boring: archeologie - kartering, landgebruik: plantsoen, vondstzichtbaarheid: slecht, provincie: Zuid-Holland, gemeente: Delft, opdrachtgever: Gemeente Delft Vastgoed, uitvoerder: Archeologie Delft

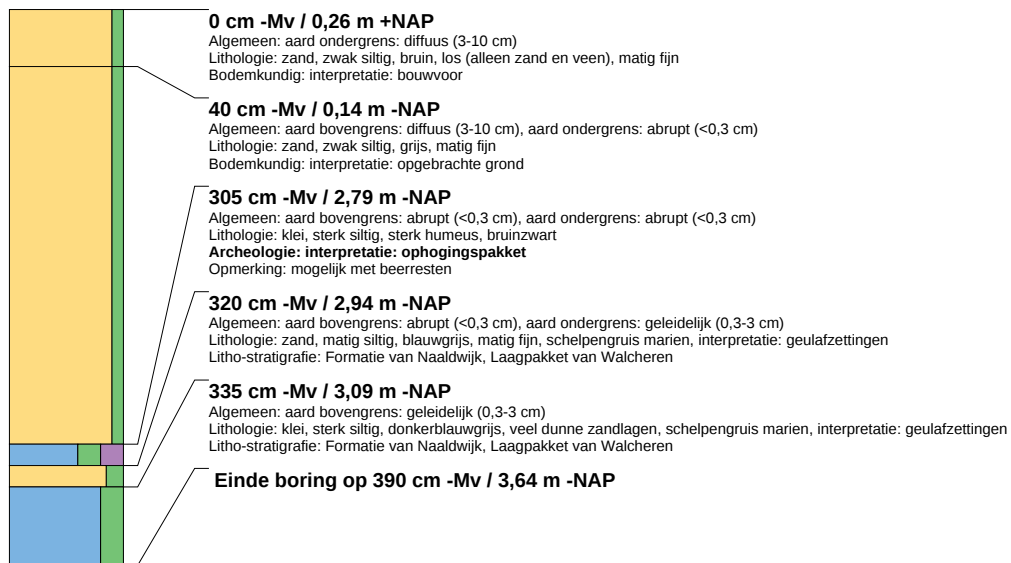
boring: DB166-4

beschrijver: JPB, datum: 10-8-2015, X: 85.482, Y: 447.577, precisie locatie: 1 m, coördinaatsysteem: Rijksdriehoeksmeting, kaartblad: 37E, hoogte: 0,25, precisie hoogte: 1 cm, referentievak: Normaal Amsterdams Peil, methode hoogtebepaling: AHN bestand, boortype: Edelman-7 en guts-3 cm, doel boring: archeologie - kartering, landgebruik: plantsoen, vondstzichtbaarheid: slecht, provincie: Zuid-Holland, gemeente: Delft, opdrachtgever: Gemeente Delft Vastgoed, uitvoerder: Archeologie Delft

boring: DB166-5

beschrijver: JPB, datum: 10-8-2015, X: 85.434, Y: 447.585, precisie locatie: 1 m, coördinaatsysteem: Rijksdriehoeksmeting, kaartblad: 37E, hoogte: 0,26, precisie hoogte: 1 cm, referentievak: Normaal Amsterdams Peil, methode hoogtebepaling: AHN bestand, boortype: Edelman-7 en guts-3 cm, doel boring: archeologie - kartering, landgebruik: plantsoen, vondstzichtbaarheid: slecht, provincie: Zuid-Holland, gemeente: Delft, opdrachtgever: Gemeente Delft Vastgoed, uitvoerder: Archeologie Delft

boring: DB166-6

beschrijver: JPB, datum: 10-8-2015, X: 85.189, Y: 447.608, precisie locatie: 1 m, coördinaatsysteem: Rijksdriehoeksmeting, kaartblad: 37E, hoogte: 0,45, precisie hoogte: 1 cm, referentievlak: Normaal Amsterdams Peil, methode hoogtebepaling: AHN bestand, boortype: Edelman-7 en guts-3 cm, doel boring: archeologie - kartering, landgebruik: plantsoen, vondstzichtbaarheid: slecht, provincie: Zuid-Holland, gemeente: Delft, opdrachtgever: Gemeente Delft Vastgoed, uitvoerder: Archeologie Delft

